

[Pürschel.]

større Varsomhed hos Manden med Hensyn til at indlade sig i løse Forbindelser. Ja, det tror jeg er ganske urigtigt. I de Forbindelser, der mest nærmer sig Ægteskabet, dem, der for saa vidt har mest Krav paa Respekt, hvor der er en virkelig gennem Aarene varende Forbindelse mellem en Mand og en Kvinde, et Samvittighedsægteskab i god Forstand, dèr vil denne Lovgivning skabe et Motiv til at blive ved det, der efter Mandens og Kvindens Overbevisning er den værdigste Maade at leve sammen paa. For alle de halvlange Forbindelser spiller disse Lovforslag efter min Mening ikke nogen Rolle i Retning af at tvinge Folk ind i Ægteskabet, og for de løseste er det fuldkommen ligegyldigt, for dèr tænkes jo overhovedet ikke paa saadanne Spørgsmaal, i det Øjeblik Forbindelsen indgaaes.

Naar jeg saa stærkt har betonet, at man ved Lovgivningen skal stræbe at skabe Motiv til, at Kvinden søger ind i Ægteskabet, er det, fordi det er min Overbevisning, at Moralen i et Samfund paa dette Omraade til syvende og sidst beror paa de unge Kvinder. Det er deres Evne til at beherske sig selv til Fordel for den Opgave, som de venter paa og respekterer, paa hvilken Moralen i et Samfund beror, og det er den, der skal styrkes gennem Lovgivning og ikke undergraves.

Saa tales der ogsaa i Motiverne om, at „Børn uden for Ægteskab bør efter Ministeriets Formening lige saa vel som Ægtebørn have Krav paa de Retsvirkninger, som Lovgivningen anerkender i Forholdet mellem et Barn og dets Forældre.“

Det kunde interessere mig at høre, hvad det er for nogle Retsvirkninger, det vil jeg bede den højtærede Justitsminister om at forklare mig. Hvad er det for Retsvirkninger? Jeg kender Retsvirkninger, som Lovgivningen knytter til Forholdet mellem Forældre og Ægtebørn, og jeg kender Retsvirkninger, som Lovgivningen knytter til Forholdet mellem Forældre og uægte Børn, men de Retsvirkninger, som Lovgivningen knytter til Forholdet mellem Børn og Forældre, dem kender jeg meget lidt til, men jeg vil sætte Pris paa at blive belært af Ministeren. Hvis nu imidlertid Ministeren ikke kan vise, at der eksisterer et Sæt

af Lovregler, gældende for Børn og Forældre uden Hensyn til Ægteskabets Virkninger, saa er Sætningen uden Betydning, rent logisk set er den uden Indhold. Og det er paa dette højst tvivlsomme Grundlag, at man fra Ministeriets Side vælter Bevisbyrden over paa dem, der ikke er Tilhængere af en Ordning som den her foreslaaede.

Den første Retsvirkning, man tillægger Faderskabet uden for Ægteskab, og den, hvor Spørgsmaalet ligger principielt klarest, befriet for en hel Række af Hensyn, som kan spille ind baade ved Underholdsbidrag og ved Arveret, er Barnets Ret til Faderens Navn. Dèr ligger det altsaa i sin Renhed; man har for det første ment, at det var en ubetinget Fordel for Barnet at kunne faa Faderens Navn. Jeg er enig med de ærede foregaaende Talere, der har fremhævet, at dette er ingenlunde givet. Hvis man er henvist til at leve i f. Eks. Saxogade, er det en meget tvivlsom Fordel at hedde Grev Gyldenasparges eller noget tilsvarende. At have et fornemt og særpræget Navn kan blive et højst tvivlsomt Aktiv, ja, det kan blive et betydeligt Passiv. Jeg tror derfor, man skal være meget varsom med dette. I øvrigt stiller man jo her de uægte Børn gunstigere, end man stiller Ægtebarnet. Uægtebarnet har Ret til at faa enten Faderens eller Moderens Navn, Ægtebarnet har kun Faderens Navn at holde sig til.

Det næste, der er Følgen af dette, er, at det er Barnemoderens Pligt at opgive, hvem Faderen er. Det er allerede gentagne Gange fremhævet, at man her staar over for modstaaende Hensyn. Selv om man anerkender Barnets naturlige Krav — hvad jeg altsaa ikke gør —, saa staar heroverfor Hensynet til Moderen. Det kan være de smukkeste Bevæggrunde, der gør, at en Moder ikke vil opgivet Navnet paa den Mand, der har besvangret hende — det skal jeg ikke fortabe mig i her —, men at der kan ske ganske overordentlig stor Skade ved en Fremtvingen, en brutal Fremtvingen af Sandheden om et Forhold, som maaske Moderen med Rette har ønsket holdt skjult, ja, det kan jo enhver se, uden at man behøver at gaa nærmere ind paa det. Og naar man saa vil have det, hvad er det saa for et jammerligt Tvangsmiddel, man sætter: en Bøde bestemt efter Moderens Formueforhold, hvor Faderen, hvis han er interesseret i, at hans